

Tor Levin Hofgaard
President Norsk Psykologforening

Noen gikk foran

Oppad, fremover og videre. Slik jages vi ofte i dagens samfunn. Tiden for langsomt tankearbeid, for refleksjon, tilbakeblikk og lange linjer blir stadig knappere. I årets første utgave av Tidsskriftet er det satt av tid. Det er gjort plass til å se tilbake for psykologer som har levd livet i fagets tidlige vår, og samtidig bar med seg minner fra en barndom preget av krig. Deres historier griper oss både personlig og faglig. Historiene er ikke bare reflekterende tilbakeblikk. De er også tidløse påminnelser om verdens realiteter. Tusenvis av barn lider på grunn av krig, bare en kjapp flytur fra vårt fredelige hjørne av verden. Hver dag øker strømmen av dem som banker på vår dør, som trenger vår omsorg som medmenneske og vår hjelp som fagpersoner.

Flere av de som forteller sin historie i denne utgaven av tidsskriftet, har vært pionerer i psykologifaget i Norge. Det er svært betimelig at de gis plass i denne første utgaven i 2009, da Norsk Psykologforening kan feire 75-årsjubileum. Vårt fag har vokst frem med disse menneskene som sentrale premissleverandører. Det er disse enkeltindividene som har lagt grunnlaget for at psykologer i dag har en helt unik posisjon i det norske samfunnet generelt, og i helsevesenet spesielt. Tankene de tenkte om nødvendig bredde i utdanningen, etikk, faglighet og utvikling, skapte nettopp den modellen for faglighet som hele Europa nå ser til Norge for å kopiere.

Norsk Psykologforening har i dag ambisjoner om å være en sentral samfunnsaktør. Vi ønsker et ord med i laget når politikerne gjør sine prioriteringer. Ambisjonen er bare mulig fordi fundamentet vi står på, er solid. Psykologforeningen ble etablert som en faglig forening i 1934. Da hadde det allerede eksistert et psykologisk institutt ved Universitetet i Oslo i 25 år. I dette miljøet såddes frøet til dagens forening. Etter hvert ble vi også en fagforening som syslet med lønn, men fokuset på faget fortsatte å være den samlede kraften. Allerede for 50 år siden ble spesialistordningen etablert. Vektleggingen av å være i konstant faglig utvikling var sterk allerede da. Det er med respekt og

beundring vi i dag lytter til historiene om hvordan engasjerte psykologer den gang arrangerte årsmøter i en leilighet i Oslo, og hvordan de jobbet iherdig i mange tiår for å skape plass for faget. De la stein på stein, og bygget etter hvert opp den statusen som la grunnlaget for at vi i 1973 fikk en egen psykologlov som definerte oss som helsepersonell. Det startet utvilsomt gullalderen for psykologien i Norge.

Nå er vi 44 ansatte i sekretariatet i foreningen. Vi drifter et stort utdanningssystem for spesialister med over 3500 kursdeltakere i året. Vi har et tillitsvalgtparat som forhandler lønn på nærmest hvert nes i landet, og en faglig utvalgsstruktur og lokalavdelingsstruktur med engasjerte frivillige som gjør organisasjonen levende. Vi har som helsepersonell helt selvstendig vurderings-, utrednings- og behandlingsansvar, vi forvalter tvangsvedtak og fra 2009 også sykmeldingsarbeidet.

Rett over sommeren i 2008 passerte vi 6000 medlemmer i foreningen. Bare i psykisk helsevern jobber over 2500 av dem. Til sammenlikning finnes det totalt 1400 psykiatere i hele landet. Psykologfaget har uten tvil fanget samfunnets interesse. Psykologer blir sett på som svært anvendelige og helt nødvendige i helsevesenet. Ifølge lovverket kan ingen institusjon i psykisk helsevern drives uten en psykolog.

På alt dette bygger vi profesjonens fremtid. Psykologer er således ikke noen truet art. Vi trenger ikke å vernes mot omgivelsene, gjemme oss bak våre kontorvegger eller ligge lavt under radaren med våre metoder eller faglige tilnærminger. På grunn av pionerene, og alt det de gjorde, kan vi i dag tåle å stå i en verden der mye er i fri flyt, og preget av usikkerhet, uten å hele tiden frykte å bli kastet ut med badevannet når noe skal reformeres eller en annen faggruppe viser nysgjerrighet for psykologien. Fundamentet er solid bygget, veggene bærer, og vi kan ønske de neste 75 årene i foreningens liv velkommen med åpenhet.